

חוקרי המישטרה

שעינו אותו

הועמדו למישפט

הורשעו ונשפטו

לקום קטן

ומפקדם אך

הועלה בדרגה

„כבלו את ידיו, הכניסו אותו לניידת והיכו אותו...“

הוא עונה

במישטרה בגלל

פשע שלא ביצע

- ואחריו ששוחרר

נחפסו והורשעו

המבצעים

האמיתיים

ב הצות הליכה נכנסו לתא המעצר שני אנשי מישטרה. „נאדף סואו, קום! לוקחים אותך!“ פקדו. עיניו של הצעיר בן ה-18, נאדף פואו, תושב הר כפר בקעה אל-גרבייה במשולש, כוסו בכפיסת בד שחורה, וידיו נכבלו באזיקים. „אנחנו נורקים אותך לים!“ הודיעו לו השוטרים. „גמאס לנו ממך. לא רצית לדיבר — נורוק אותך לים!“ הסמל טאפס, ורבישוטר סיאגה, דחפו את העצור לתוך ניידת המישטרה. המכונית עזבה את תחנת המישטרה בפרדס-חנה, ובעלמה באפילה. נאדף לא נורק לים, כפי שהובטח לו על ידי שומרי החוק, אלא רק הוכה באגרופים בתוך הניידת, עד הגיעה לנצרת. הקצין, בדרגת מפקח-מישטרה, מליחי, נמורק-קומה, רזה ושחרר, אמר לנאדף: „תגיד שהשתתפת בשוד ונתנת אתך יפה.“ „אני לא הייתי בשום שוד! לא הייתי אף פעם במקום הזה!“ השיב העצור, כשעיניו עדיין מכוסות בבד השחור וידיו באזיקים. „תעלו אותו למעלה.“ פקד הקצין על

הזדעזעתי! אמר השופט

„במשך שעות ביקשתי שיתנו לי קצת מים. ביקשתי שיתנו לי להשתין. הם צחקו ולא נתנו לי.“ סיפר נאדף.

מפקח-המישטרה

שיקר

כך התעללו חוקרי מישטרה ישראל בנאדף פואו בן ה-18 במשך עשרה ימי מעצרו, עד שהביאוהו שוב לבית מישטרה-השלום בנתניה. להארכת המעצר. נאדף פואו איננו איש העולם התחתון. אין לו הרשעות קודמות. מעולם לא נחקר ולא נחשד בפשעים פליליים. אביו, ראי-שיד פואו, הוא בעל עיטורים ביטחון גנים שהוענקו לו על-ידי מדינת ישראל על שירותיו. בירדן הוא נידון למוות.

מאת

מרסל זוהר

נאדף נעצר בביתו, בכפר בקעה אל-גרבייה, על ידי מפקח-המישטרה מליחי מר לישכת התפקידים המיוחדים של מישטרת מרחב השרון.

בפני בית-מישטרה-השלום בנתניה נשבע קצין-המישטרה מליחי, וטען כי הוא מביקש לעצור את נאדף פואו ל-10 ימים נוספים בחשד שביצע, יחד עם עוד שני אנשים, שוד מזויין בגדה המערבית. אמר מליחי לשופט אריה סגלסון:

„יש בידי חומר מודיעיני, אשר אוכל להציגו רק בפני כבוד השופט. המחשיד את החשוד פואו ושותפיו. שיחרורו של החשוד עלול לשבש את החקירה. לפי מידע ידעתי, אין לפואו הרשעות קודמות. אני היום איש לישכת התפקידים המיוחדים. היום יש בידינו רק המידע החסוי, ומלבד זה יש לנו הויהי תספוג שאני.“ דקה אחת בלבד אחרי שאמר זאת,

רגה. שלושת אנשי-המישטרה אספו את העצור מעל המדרגות, והכניסו אותו שוב לניידת-המישטרה. השעה הייתה כבר קרוב לשלוש לפנות-בוקר. העצור הועבר למישטרה פרדס-חנה. בחצות-הלילה שוב הועבר לה לניידת, ונשלח לטוליכרם.

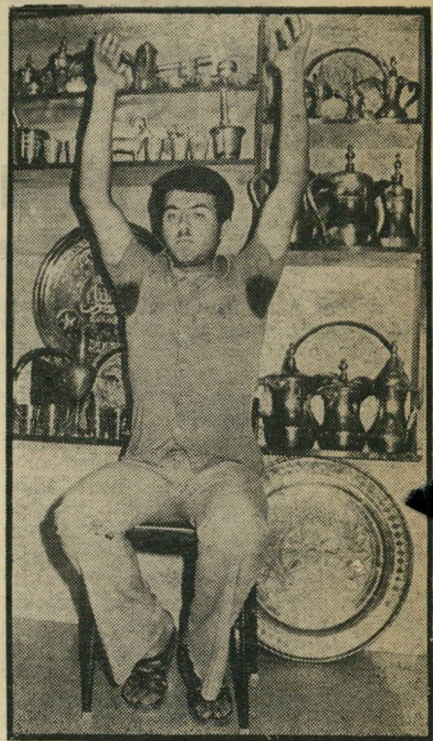
„תוריד את המיכנסיים!“ ציווה עליו הקצין. נאדף התפשט, ונשאר עומד בחדר החקירות. שני החוקרים, הסמל ורבישוטר טר, הורו לו להרים את הידיים ולא לזוז. הם קשרו את אשכיו של הצעיר בחבל ארוך, והורו לו: „תודה שאתה עשית את השוד, אחרת אנחנו מתחילים!“ הוא הוריד את הכתשית בתוקף.

השוטרים משכו בחבל. נאדף זעק מכאב והוריד את ידיו כדי לתפוס בחבל. אחד החוקרים, שהחזיק בידו צינור-ברזל הלם בעצור. „תרים את הידיים!“ צעק החוקר.

„ותגיד שאתה עשית את זה!“ „אני לא עשיתי...“ ניסה נאדף לטעון. החוקר משך שוב בחבל, והצעיר חש כאב נורא באשכיו. הוא התעלף. „תגיד שכן! תגיד שכן!“ המשיך החוקר לצי-עוק.

נאדף פואו שכב על הריצפה, ללא הכרה. החוקרים שפכו עליו מים. כשהת-עורר, צעק עליו: „תקום! ידיים למעלה! תגיד שאתה עשית! יש לנו ראיות שאתה עשית את השוד!“ „נאדף ביקש קצת מים.“ „אין מים!“ התעללו בו החוקרים. „תגיד שאתה עשית!“

משך שעות נמשך המישחק. העצור עמד עירום, בידיים מורמות, כשהחבל קשור לאשכיו. החוקרים היו מושכים בחבל, נאדף היה נופל על הברכיים ומוריד את ידיו, ואז חיו חשופים מכים אותו בצני-נוריאברל עד שחתעלף.

„אמרו לי להרים ידיים...“

אנשיו. שני החוקרים, הסמל ורבישוטר, החלו שוב מפעילים אגרופיהם ואת רגליהם, ובעטו בנאדף שעלה על המדרגות בתחנת-המישטרה, כשהם רודפים אחריו. כשהגיעו לקצה המדרגות, תפסו השוטרים את העצור ומשליכו אותו למטה. על המדרגות, כשחאו מתגלגל ממדרגת למדי-

„ניסו עיני בנד שחור...“

סמכות לאשר ביקור רוסא פרטי של מיש-פוח העצור, בכדי לבדוק אותו.“ בשלב זה קם קצין-המישטרה, ושוב לחץ על בית-המישפט לעצור את נאדף פואו ל-10 ימים נוספים, בטענה שאם ישוחרר, הוא עלול לחבל בחקירה. (המשך בעמוד 28)